

KURIER szczeciński

ROK IX

WTOREK 31 MARCA 1953 R.

NR 77 (2533)

Na VIII Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej —

Przewodniczący
KC PZPR
BOLESŁAW BIERUT
wygłosił referat pt.

„Nieśmiertelne nauki
Stalina — orężem wal-
ki o dalsze wzmocnie-
nie partii i Frontu
Narodowego“, który
zamieszczamy na stro-
nie 2-giej.

Niech kapitaliści wiedzą że bez ich pomocy budujemy statki — powiedział mistrz Sialkowski PRZY WODOWANIU DRUGIEGO RUDOWĘGLOWCA w Szczecinie

NIECH KAPITALIŚCI WIEDZĄ, że potrafimy bez ich pomocy budować statki, że setki z nas zdobyły dzięki Polsce Ludowej zaszczytny zawód stoczników, że będziemy wytrwale pomnażali siły Polski Ludowej na morzu, po to, by rósł w siłę obóz pokoju.

Długookresowe
zobowiązania
stocznicowców
Gdańska
przyczynią się
do przedterminowego
wykonania
planów

ZALOGA Stoczni Gdańskiej w celu pomnożenia siły ludowego państwa — ważnego ognia światowego obozu pokoju — podjęła długookresowe zobowiązania produkcyjne, których realizacja zapewni jej rytmiczne wykonywanie zadań czwartego roku Planu 6-letniego.

ZALOGA zobowiązała się przyspieszyć oddanie do eksploatacji jednostek, których budowa opóźniona jest w stosunku do terminów ustalonych w planie państwowym.

Do 29 czerwca, tj. do „Dnia Stocznicowca“ zaloga postanowiła przedterminowo przekazać do eksploatacji dwie jednostki: jedną — o miesiąc wcześniej niż przewiduje plan państwowy, a drugą — o 21 dni przed terminem. Termin wykonania prób na prototypie nowej jednostki będzie przyspieszony o 20 dni, mimo opóźnienia w wodowaniu.

Nowy wiceminister
hutnictwa

PREZES Rady Ministrów mianował ob. inż. Zbigniewa Tokarskiego sekretarzem stanu Ministerstwa Hutnictwa.

— powiedział mistrz Sialkowski przemawiając w niedzielę do zebranych na Stoczni Szczecińskiej pracowników i ich rodzin oraz zaproszonych gości.

WIELKA była radość i dumna stocznicowców szczecińskich. Po raz drugi w Szczecinie przedterminowo wodowali duży statek pełnomorski, rurowęglowiec, który swym tonażem przewyższa statki typu „Soldek“. Sukces ten stał się możliwy dzięki ofiarnej pracy brygady ROMANA SIAŁKOWSKIEGO, KAROLA LEHMANA i JANA NARŁOCHA oraz konsultantów radzieckich.

ZEBRANI podziwiali imponujące rozmiarami dzieło. Wielu z nich dumnie przechodziło do końca nabrzeża, by krokami odmierzyć długość rurowęglowca, a zajmując do kilku minut czasu. Hieronim wodowania, ZMP-owiec KOTECI, przez radio dał sygnał brygadzie ciśnieńskim wybiła klów. Po sygnale „gotów“ przodujący suwnicowcy „matka chrzestna“ statku — FRANCISZKA OGRÓDOWICZ, rozbiła o dziób rurowęglowca butelkę szampana. Przez radio rozbrzmiewały jej słowa:

„Nieś na morza i oceany świata ławę polskich stocznicowców, polskich budowniczych socjalizmu — pływaj na dalekich szlakach w imię utrwalaenia pokoju i przyjaźni między narodami“.

O godz. 10.15 gładko zsunął się statek z pochylni. Po 20 sekundach pływa już na Odrze. Po raz pierwszy rozlega się głos jego sireny. Uchwycy my linami holowników podstawiony zostaje na nabrzeżu wyposażony łódź.

Stocznicowcy wznoszą sobie wzajemnie wielkiego osiągnięcia. Zyczenia stocznicowcom składają również przybyli na uroczystości przedstawiciele partii i władz oraz konsulowie ZSRR i Włoch i CSR STARECZEK.

(OKOŃCZENIE NA STR. 6)

D NIA 28 MARCA br. odbyło się w Warszawie VIII plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

PLENUM KC PZPR uczciło chwilą milczenia pamięć genialnego wodza i nauczyciela klasy robotniczej i całej postępowej ludzkości — JOZEFA STALINA oraz pamięć wielkiego przywódcy narodów Czechosłowacji — Klementa GOTTWALDA.

PLENUM KC PZPR wysłuchało referatu Towarzysza BIERUTA pt.: „Nieśmiertelne nauki Towarzysza Stalina — orężem walki o dalsze wzmocnienie partii i Frontu Narodowego“.

PO PRZEPROWADZONEJ dyskusji VIII Plenum KC PZPR przyjęło jednomyślnie następującą uchwałę:

VIII PLENUM Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej postanawia uznać referat wygłoszony na Plenum przez Przewodniczącego KC Towarzysza Bolesława Bierutę pt. „Nieśmiertelne nauki Towarzysza Stalina — orężem walki o dalsze wzmocnienie partii i Frontu Narodowego“ za wytyczną pracy całej partii, wszystkich instancji i organizacji partyjnych“.

PLENUM Komitetu Centralnego postanowiło wprowadzić zastępcę członka KC PZPR tow. Edmunda Pszczółkowskiego do składu członków Komitetu Centralnego a zarazem do sekretariatu Biura Organizacyjnego KC.

24 spółdzielnie produkcyjne i liczne PGR-y województwa szczecińskiego UKOŃCZYŁY SIEWY

POWSZECHNE współzawodnictwo o jak najszybsze zakończenie siewów, do którego stanęli członkowie spółdzielni produkcyjnych, traktorzysty POM i robotnicy rolni wojew. szczecińskiego poważnie przyspiesza wykonanie prac polowych.

Ze świata

* MINISTERSTWO Spraw Zagranicznych Węgierskiej Republiki Ludowej wzywa posłańców jugosłowiańskich w Budapeszcie, aby protestacyjnie w związku z dwoma nowymi wypadkami prowokacji ze strony jugosłowiańskich władz granicznych na granicy węgiersko-jugosłowiańskiej.

* W OSTATNICH czasach samoloty amerykańskie dokonywały bombardowań bakteriologicznych 19 powiatów prowincji Północny Phehan. Wszystkie zakasane owady, zrzucone z samolotów amerykańskich, zostały zniszczone przez odziały dezynfekcyjne i miejscową ludność.

* WE WŁOSZECH wzrasta się walka robotników w obronie przed amerykańskimi dokonywanymi bombardowaniami na terenie województwa ze spółek PGR Chlebowek w pow. starogardzkim siewy zakończyli już 11 gospodarstw. Są to: Chlebowo, Chlebowek, Białut, Stara i Nowa Dąbowa, Małkino, Tulce, Starko, Nowe, Kociele, Leczyca i Leczyca. Gospodarstwo Kleko, ze względu na podmiokle gleby, zmuszone jest prowadzić prace polowe w wolnej sile temple.

Według niepełnych danych do dnia 30 marca br. o zakończeniu siewów kłosoowych i strączkowych doniosły już 24 spółdzielnie produkcyjne. W rejonie POM Chojna, gdzie siewy wykonano w ponad 80 proc., siew kłosoowych i strączkowych zakończyli przed terminem spółdzielnie w Czartorii, Klepuzi i Grodkowie. W rejonie POM Dębno siew zakończyli 4 spółdzielnie produkcyjne.

Poza spółdzielniemi „starymi“ o zakończeniu pierwszych wspólnych siewów donoszą także spółdzielnie na terenie województwa ze spółek PGR Chlebowek w pow. starogardzkim siewy zakończyli już 11 gospodarstw. Są to: Chlebowo, Chlebowek, Białut, Stara i Nowa Dąbowa, Małkino, Tulce, Starko, Nowe, Kociele, Leczyca i Leczyca.

Gospodarstwo Kleko, ze względu na podmiokle gleby, zmuszone jest prowadzić prace polowe w wolnej sile temple.

(OKOŃCZENIE NA STR. 6)

PLENUM Komitetu Centralnego postanowiło również wprowadzić w skład członków Komitetu Centralnego wiceprezesa Rady Ministrów tow. Tadeusza Gede oraz w skład zastępców członków KC PZPR: 1-go sekretarza KW PZPR w Bydgoszczy tow. Władysława Kruczka, 1-go sekretarza KW PZPR w Krakowie tow. Walentego Titkova i 1-go sekretarza KW PZPR w Szczecinie tow. Franciszka Wachowicza.

Budowniczości Nowej Huty wykonali plan kwartalny

ZALOGA budująca kombinat Nowa Huta wykonała w dniu 25 bm. plan 1 kwartału i w dalszym ciągu utrzymuje wysoką wydajność, która wzmaga się szczególnie od dni żałoby po stracie wodza i nauczyciela postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Naród francuski
protestuje
przeciwko
bezwinnemu
aresztowaniu
postępowych
działaczy

W CAŁEJ Francji odbywają się nadal krótkotrwałe strajki, wiece i demonstracje na znak protestu przeciwko rewizjom w lokalach Powszechnej Konfederacji Pracy oraz przeciwko bezwinnemu aresztowaniu Andre Stila i innych działaczy postępowych.

Jak donosi dziennik „Humanite“, liczne strajki protestacyjne odbyły się w kopalniach rudy żelaza we Francji wschodniej, 3.000 robotników zakładów hutniczych w dep. Charente przeprowadziło strajk, domagając się uwolnienia bezwinnie aresztowanych patriotów. Wielkie demonstracje protestacyjne odbyły się w Paryżu, Marsylii, Breście i w innych większych miastach francuskich.

MASY PRACUJĄCE POLSKI
PROTESTUJĄ PRZECIWKO
ARESZTOWANIU
POSTĘPOWYCH DZIAŁACZY
WE FRANCJI

W ZWIĄZKU z aresztowaniem Andre Stila i innych postępowych działaczy związkowych Centralna Rada Związków Zawodowych wystosowała depesze protestacyjną do prezydenta Republiki Francuskiej Auriola.

Polska klasa robotnicza w imię wspólnych żywotnych interesów narodu polskiego i francuskiego, zagrożonych odbudową hitlerowskiego wehrmachtu, domaga się za depesze protestacyjne i za pierwsze organizacje związkowych i natychmiastowego uwolnienia aresztowanych działaczy robotniczych i przywódców związkowych.

Dziś 6 stron

PIERWSZY w przemyśle włókienniczym meldunek o wykonaniu zadań pierwszego kwartału br. wyższych niż w II kwartale ub. roku złożył w dn. 30 bm. w godzinach porannych Centralny Zarząd Przemysłu Włókienniczym.

SZCZEGÓLNE wielkie sukcesy w walce o plan 1 kwartału odnotowała młoda zaloga Szczecińskich Zakładów Włókienniczych, które zadania za 1 kwartał wykonały na 6 dni przed terminem. Wszystkie kierownice stanowiska techniczne w tych zakładach zajmują młodzi technicy i inżynierowie.

D NIA 30 bm. w godzinach rannych wykonany został przedterminowo marcowy plan produkcji wyrobów włocławowych, zaś w godzinach popołudniowych marcowy plan produkcji sterylizacji. Przedterminowe wykonanie miesięcznych planów produkcji tych asortymentów jest dużym osiągnięciem przemysłu hutniczego.

Spółdzielnie rybackie
„CERTA“
i „PIAST“
wykonały
plan kwartalny
połowów

W DNIA 29 marca br. spółdzielnie rybackie „Certa“ zamekła o wykonaniu kwartalnego planu połowów w 102,2 proc.

Wysokim wykonaniem planów wyróżniły się następujące jednostki „Certy“: Brygada młodzi żółte kutrów Tr. 3 i Tr. 5 z sztyrm Wincentym ZAKHEM (102 proc.), łódź motorowa Tr. 13 pod kier. Czesława CHRZANOWSKIEGO (102 proc.), Tr. 34 Daniela RYBA (102 proc.), War. 16 Bronisława KANIGOWSKIEGO (102 proc.) i Stęp. 6 Kazimierza MISIUKA (110 proc.). Baza „Certy“ w Stolicy ogółem wykonała 105 proc. planu kwartalnego. Połow 123 przyrządy w Stępieju, Nowym Warpnie i Trzebieży do pełnego wykonania planu nie stopniowo nieznacznie odepływały. W Stępieju tak, że uzyskanie ich do końca miesiąca jest bardzo prawdopodobne. Spółdzielnia „Piast“ wykonała plan kwartalny w 129,4 proc. (47)

Nieśmiertelne nauki towarzysza Stalina

oręże walki o dalsze wzmocnienie partii i Frontu Narodowego

(Dalszy ciąg ze str. 3)

**Dalszy ciąg referatu Przewodniczącego KC PZPR
BOLESŁAWA BIERUTA**

na VIII plenarnym posiedzeniu KC PZPR w dniu 28 marca 1953 r.

Ileż wzniosłego proletariackiego humanizmu, który tak wybitnie cechował życie, walkę i myśli Stalina, ile wyrazu znajduje w tej wypowiedzi konsekwentny, głęboki internationalizm towarzysza Stalina!

Tym głębokim, rewolucyjnym stalinowskim internationalizmem szczególnie przepełniona jest Jego ostatnie — krótkie, ale jakie wielkie, historyczne, doniosłe — przemówienie na XIX Zjeździe KC PZPR 14 października ubiegłego roku. Ite rewolucyjnej treści, jak wyraża ogólnoustrojowy program działania zawiera w sobie to ostatnie przemówienie towarzysza Stalina Partii robotniczej i komunistycznej całego świata otrzymały w tym przemówieniu wielką, jasną, niezastąpioną wytyczną kierunkową dla swej dalszej pracy.

Towarzysz Stalin przyjmował też ostatni udział w obradach historycznego XIX Zjazdu KC PZPR, oddziaływał na obrady tego zjazdu swym mistrzowskim kierownictwem, otaczał Zjazd swą osobistą troską, nadał mu kierunek swą epokową pracę „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”. Pod przewodnictwem Stalina XIX Zjazd nakreślił program przejścia do wyższego etapu budownictwa — do budownictwa komunizmu.

Na XIX Zjeździe towarzyszy Malenkowa w następstwie spóśb scharakteryzował znaczenie part teoretycznych Stalina:

„Odkrycie przez towarzysza Stalina podstawowego prawa ekonomicznego współczesnego kapitalizmu i podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu zadaje drugą część wszystkim apologetom kapitalizmu. Te podstawowe prawa ekonomiczne świadczą o tym, że podczas gdy w społeczeństwie kapitalistycznym człowiek podporządkowany jest bezsilnemu prawu osłaniającego maksymalnego zysku, w społeczeństwie socjalistycznym człowiek staje się panem nad tym, co się produkuje, nad tym, co się sprzedaje, nad tym, co się konsumuje... Ogromne znaczenie teoretycznych prac towarzysza Stalina — mówił następnie towarzyszy Malenkowa — polega na tym, że ostrzegają one przed ślizganiem się po powierzchni, sięgając do głębi zjawisk, do samej istoty procesów rozwoju społeczeństwa, uczą do strzeżenia przed tym, co jest fałszywe, które będą określały bieg wydarzeń, co daje możliwość marksistowskiego przewidywania.

Nauka Marksa — Engelsa — Leninia dała nam niezwyciężoną siłę, umiejętność torowania nowych dróg w historii, pozwala jasno widzieć cel naszego stałego posuwania się naprzód, pozwala zobaczyć i trwałą odność i umocnić zwycięstwo. Idee leninowsko-stalinowskie otwierały jasnym światłem rewolucyjnej teorii zadania i perspektywy walki mas ludowych przeciw imperializmowi, o pokój, demokrację i socjalizm.

Towarzysze!

Śmierć Józefa Stalina poraziła do głębszego masę ludu pracującego w Polsce i w całym świecie. Lud pracujący odczuł całą niewypowiedzianą wielką wagę tej chwili. Jego spojrzenia, uczucia, nadzieje, oczekiwania zwracały się do niego jak do siły — jako tej potężnej i niepokonanej w skali światowej i narodowej siły, która tworzyła, która wychoowała i kształtowała całe życie Lenin i Stalin.

Dla wszystkich partii robotniczych i komunistycznych — w tej chwili i dla naszej partii

— nastąpił okres jeszcze bardziej odpowiedzialny niż dotąd: okres pracy i walki bez towarzysza Stalina, bez Jego czynnych, głębokich, mądrych, przewidujących wskazań, rad, nauk, bez Jego genialnych odczuć i analiz sytuacyjnych, bez tych zadziwiająco jasnych, zawsze wniosków, jakie z tych ocen i analiz wyprowadzał.

Wielka partia Lenina — Stalina, Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — jest spadkobierczynią nieśmiertelnego dzieła, które pozostawił nam po sobie towarzyszy Stalin. Wszyscy wiemy, że kierownictwo partii sprawują najwielniejsi uczeniowie Lenina, najbliżsi i najbliżsi współpracownicy Stalina. Wiemy więc, że dzieło wielkiego Stalina znajduje się w pewnych i niezawodnych rękach.

Masy pracujące w Polsce oczekują również od naszej partii, że nie zaniedba tej spuścizny, że nie zawiedzie nigdy tej wielkiej sprawy, której się przyjął towarzyszy Stalin — sprawę walki o całkowite wyzwolenie człowieka. Dlatego też musimy uczynić wszystko, na co nas stać, aby być godnymi tego zaufania, z jakim zwraca się ku nam masy pracujące naszego narodu.

Naszym obowiązkiem — obowiązkami członków partii, która wychowywała się i rosła w sile, w doświadczeniu, w hart bojowy, przyswajając sobie wielką naukę marksizmu — leninizmu, korzystając bezpośrednio z troskliwej pomocy i opieki, z głębokich rad i nauk towarzysza Stalina — jest zadanie jasno sprawę z zadań, jakie nałaga na nas, na klasę robotniczą i masy pracujące naszego kraju nowo odpowiedzialny okres dziejowy. Zadanie nasze — jak to krótko sformułował towarzyszy Mao Tse-tung — polega na tym, by być przekształcić w siłę. Najbardziej uczucia i myśli wielomilionowych mas ludu pracującego łączą się dziś, silniej niż kiedykolwiek, z myślnymi i uczuciami partii, jako swego kierownika i przewodnika w pracy i walce. Zadanie nasze polega na tym, aby te uczucia przekształcić w czyn, w siłę potężną i niepokonaną.

A cóż jest niezawodną ręką masy wzrostu tej siły?

Niezawodną rekoimją jest postępowanie, praca, walka w myślnych i naukach towarzysza Stalina, nieustannie przyswajanie sobie i zgłębianie tych nauk, umiejętne wykorzystywanie ich i stosowanie w codziennym naszej pracy.

Towarzyszy Stalin wraz z Leninem wypracowali wielki i jasny program budownictwa nowego życia, własnym przykładem i przykładem partii, która tworzyła i wychowała, pokazała nam, jak budować nową ustrój socjalistyczny, nie zwalniając na trudności i przeszkody, pokonywając opór i przeciwdziałanie wrogów wewnętrznych i zewnętrznych. Kierujemy się więc tym przykładem i realizujemy wytyczne, niezmienne, z całym poświęceniem, z całą energią, na jaką tylko pozwolimy sobie zdobyć, ten leninowski — stalinowski program budownictwa nowego życia, wciągający niezmordowanie do najczynniejszego udziału w tej budowie wielomilionowe masy pracujące, cały nasz naród. Wzmocnianie nieustannie nasze szeroki Frontu Narodowego w walce o zwycięstwo nie tego budownictwa — najlepszej rekoimji wzrostu siły narodu, wzrostu siły obozu pokroju na całym świecie.

Towarzyszy Stalin pozostawił po sobie największe i niezwykłe dzieło swego życia: Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, pozostawił najświetniejszą i najbardziej hartowaną na świecie partię

— kierowniczą siłę państwa radzieckiego. Na Związek Radziecki i jego partię zwrócić się dziś oczy ludu pracującego całego świata. Biermy przeto za wzór w swej pracy Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego — Stalina i wypróbujmy awangardę między narodowego proletariatu, partię męnych, zahartowanych rewolucjonistów, doświadczoną w boju i najlepiej władającą orężem nauki Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina, partię budowniczych komunizmu, partię współbojowników wielkiego Stalina, partię nieustraszonych obrońców pokoju, czołową i najsilniejszą brygadę w światowej walce o pokój, demokrację i socjalizm.

Lenin i Stalin największe wysiłki swego życia wkładali w kształtowanie i wychowanie partii proletariackiej takiej go właśnie typu — partii zwar tej i spójnej wewnętrznie żelazną dyscypliną, opartej na najgłębszej jednomyślności, znajomości praw rozwoju społeczeństwa i świadomości wielkiej celowości ideologicznych proletariatu.

Kierownicy Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego to najlepší i najwielniejsi uczeniowie Lenina i Stalina, to leninowsko-stalinowska kadra najbardziej utalentowana i niezłomnych komunistów, to niezawodni spadkobiercy dzieła Lenina i Stalina. Z nich bierzemy wzór walki, męstwa, odważności, przetrwania, odwagi, wraz z nimi kreujemy naprzód pod sztandarem walki o szczęśliwy i promienny przyszłości całej ludzkości, pod sztandarem wielkiej idei i nauk Stalina.

Towarzyszy Stalin mówił o partii nad trumną Lenina:

„Nie ma nie chlubniejszego ponad miano członka partii, której założycielem i kierownikiem jest towarzyszy Lenin. Nie każdemu jest dane być członkiem takiej partii, nie każdemu jest dane znieść trudności i burze związane z przynależnością do takiej partii. Synowie klasy robotniczej, synowie niezdyscyplinowanej i bohaterskiej klasy robotniczej, synowie wszystkich wysiłków, które przed wszystkim powinien być członkiem takiej partii...”

Towarzyszy Stalin wyzywał, aby „wysoko dźwierz wielkie miano członka partii i strzec jego czystości...”

Te słowa towarzysza Stalina wypowiedziane bez mała trzydzieści lat temu, ale dziś nie mniej żywe i promienne, wciąż, towarzyszy ze sobą w swej pracy nad dalszym kształtowaniem naszej partii. Jako partii leninowsko-stalinowskiego typu, nad wzmocnieniem jej siły i spójności, jako partii najlepszych synów polskiej klasy robotniczej, partii najoferowniej, bołowników w służbie narodu, partii godnej wielkiego miana spadkobierców idei i nauk Lenina i Stalina.

Czego potrzeba, aby partia nasza stała się taką partią, jakiej wzór wykuł, wypłostował w ciągu całego swego życia Lenin i Stalin? Potrzeba do tego jeszcze dużo, bardzo dużo wysiłków. Potrzeba do tego przede wszystkim, aby partia oczyszczała się od ludzi chwiejnych, ideologicznie obcych, aby nie wpuszczała do swych szeregów filistrów, karierowiczów, ludzi przypadkowych, nieokreślonych, żarzących na towarzyszących doświadczeniach, mieszczańskich politycznych, aby prowadziła nieprzejednaną walkę z elementami oportunistycznymi, antypartyjnymi zarówno we własnych szeregach, jak i w szeregach klasy robotniczej. Trzeba, aby my — jak najsilniej — czystości szeregów partyjnych,

Towarzyszy Stalin wskazywał, aby strzec jak oka w głowie jedności partii:

„W zwycięstwach walkach partia nasza wykuła jedność i zawartość swych szeregów. Dzięki jedności i zawartości szeregów zwycięstwo nad wrogami klasy robotniczej...”

Partia, która wzięła na siebie największe zadanie rewolucyjne, jakie tylko dzieje ludzkie — zadanie zbudowania nowego społeczeństwa, wolnego od wyzyskiwaczy i tyranów, nie mogłaby wypełnić tego zadania nie opierając się na jednolitej, wykutej z jednego brzozy, zwartej, przepojonej jedną wolą organizacją, na jednolitej monolitycznej, zdolnej do najbardziej skutecznego czy skrytego ataku wrogów klasowych.

„Nam w naszych warunkach, warunkach obojętności kapitalistycznej, potrzebna jest nawet nie tylko jednolitość, nie tylko zwartość, ale prawdziwie stalowa partia, zdolna wytrzymać naciśnięcie wrogów proletariatu, zdolna doprowadzić robotników do decydującej walki” — uczył towarzyszy Stalin.

Bez jednolitej organizacji, bez jasnego programu i nieugiętych taktiki, bez żelaznej dyscypliny partii proletariatu nie byłaby w stanie znieść ciężkiego oporu wyzyskiwaczy i przebudować społeczeństwo w socjalistyczne społeczeństwo. Chodzi nie o „ślepią” lecz o świadomą dyscyplinę, o ścisłe przestrzeganie uchwał partii z chwilą gdy zostały przyjęte po wyczerpaniu dyskusji. „Toż świadoma dyscyplina — może być zwycięstwie żelazna dyscyplina...”

„Ale jedność woli i żelazna dyscyplina nie wyklucza wymiaru poglądów, krytyki błędów w pracy partii. W partii naszej zbyt słaba jest jeszcze krytyka naszych braków i nie dorażna, niedostateczna jest jeszcze troska o czystość ideologiczną, zbyt mało jest twórczych dyskusji ideologicznych, które sprzyjałyby zwiększeniu aktywności życia i pracy partyjnej. Tu i ówdzie daje się na wet zauważyć lekceważący stosunek części aktywów do teorii, niedocenianie jej znaczenia dla ruchu, chociaż ogólnie tę partię ideologicznie się wzmacnia. Towarzyszy Stalin wskazywał, że:

„...teoria może się stać obrzydliwą siłą ruchu robotniczego jeżeli kształtuje się w nierozważnym związku z rzeczywistością, jeżeli nie opiera się na praktyce, jeżeli nie ma praktycznego doświadczenia nie tylko tego, jak i w jakim kierunku, odbywa się ruch klas w teraźniejszości, lecz również tego jak i w jakim kierunku musi się on odbywać w najbliższej przyszłości...”

Nie można orientować się prawidłowo również w codziennych zadaniach i potrzebach gospodarczych, nie można kierować prawidłowo skomplikowanymi zagadnieniami produkcji, obrotu towarowego, problemami spółki w gospodarce między wsią i miastem, sprawami planowania, budżetu itp., bez niezbędnego poziomu wiedzy ekonomicznej. Nie można prawidłowo współuczestniczyć w budownictwie socjalistycznym bez opanowania teorii marksizmu-leninizmu. „Praktyka staje się ślepią, jeżeli nie oświeca sobie drogi rewolucyjna teoria” — mówił towarzyszy Stalin. A zatem niezbędnym warunkiem wzrostu siły partii jest bardziej jeszcze energiczne, bardziej głębokie wykształcenie i opanowanie teorii marksizmu-leninizmu. „Praktyka staje się ślepią, jeżeli nie oświeca sobie drogi rewolucyjna teoria” — mówił towarzyszy Stalin. A zatem niezbędnym warunkiem wzrostu siły partii jest bardziej jeszcze energiczne, bardziej głębokie wykształcenie i opanowanie teorii marksizmu-leninizmu. „Praktyka staje się ślepią, jeżeli nie oświeca sobie drogi rewolucyjna teoria” — mówił towarzyszy Stalin. A zatem niezbędnym warunkiem wzrostu siły partii jest bardziej jeszcze energiczne, bardziej głębokie wykształcenie i opanowanie teorii marksizmu-leninizmu.

tyków, kadry partyjnych i każdego poszczególnego członka partii nad opanowaniem, nauką marksizmu-leninizmu. Trzeba w tym celu zorganizować metody naszej pracy, zwracać ściśle kierownictwo pracy propagandową z zadaniami szkolenia ideologicznego. Aktywi partyjni i producenci robotnicy pragną poznać bliżej życie i pracę towarzysza Stalina, powstają w własnej inicjatywie aktywistów i bezpartyjnych robotników, w inicjatywie naszej młodzieży kółka dla studiowania cytów towarzysza Stalina, ważniejszych jego dzieł. Powinnyśmy pomóc jak najwyszczelniej, podziwiać i rozszerzać te inicjatywy.

„Partia nie mogłaby tak szybko wyrosnąć i okrzepnąć — mówił towarzyszy Stalin w 1920 roku — gdyby treść polityczna jej porwała, gdyby jej hasła nie porwały mas robotniczych i nie pchały naprzód ruchu rewolucyjnego...”

Aby partia nasza mogła rosnąć i krzepnąć musimy nie ustannie podnosić poziom i treść naszej pracy politycznej wśród mas. Nie można tego osiągnąć bez nieustannego podnoszenia swej wiedzy, swych kwalifikacji politycznych, swego ulepszenia, szkolenia ideologicznego. Kadry partyjne, bez zgłębiania swych studiów teoretycznych. Aby hasła partii porwały masy i zmagały ich aktywność społeczną, trzeba aby członkowie partii pogłębiali i zacieśniaли więzi z masami pracującymi, aby starannie analizowali praktyczne doświadczenie ich pracy, warunki ich życia, aby przysłuchiwali się ich uwagom i wypowiedziom, aby nie tłumili ich krytyki, — na odwrót, aby pobudzali jej krytycznej oceny pracy poszczególnych organów partyjnych i państwowych, aby ucząc masy, uczyli się również od nich i wierzyli w ich siły twórcze.

Zacieśnianie więzi z masami — to najważniejsza rekoimja nieustannego wzrostu siły partii.

Towarzyszy Stalin ostrzegał: „Myślna uroda jako nasadę, że dopóki bolszewicy utrzymują związek z szerokimi masami ludowymi, go pomyśleć bez zwyciężenia. I odwrotnie, wystarczy, by bolszewicy oderwali się od mas i utracili związek z nimi, wystarczy, by pokryli się z klasą biurokratyczną, a straca wszelką siłę i staje się zerem...”

Aby działać zgodnie z tą zasadą członkowie partii muszą ulepszać nieustannie metody swej codziennej współpracy z bezpartyjnymi, z aktywnymi organizacjami masowymi, Frontu Narodowego, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych i kobiecych, spółdzielni produkcyjnych i zaopatrzeniowo-żywnościowych itd.

Partia nasza i polski robotniczy mają za sobą długi i bohaterski okres pracy podziemnej. W ciągu długich lat walki z samowładstwem, od czasów „Świętego Proletariatu”, walki z fałszywym w okresie międzywojennym, walce z najfascystowskim w najcięższym okresie okupacji — partia umiała docierać do mas, wiązać się z klasą robotniczą, z rewolucyjnym chłopstwem, z produkcyjnymi i inteligentnymi pracującymi. Partia nasza umiała w najtrudniejszych okresach dziejów narodu mobilizować i prowadzić masę do walki szeregów bojowej klasy robotniczej.

czaj i chłopstwa pracującego, krocząc na ich czele, własnymi rękami aktywnie partyjnego odparcia ciosy i ataki rozbijających wrogów ludu. Właśnie w nierozważnej wierze z rewolucyjnymi oddziałami klasy robotniczej w niezłomnych walkach strajkowych przeciwko kapitalistom, w buntach i powstaniach chłopskich przeciwko obszarnikom, w oddziałach partyzanckich przeciwko okupantom hitlerowskiemu, a następnie, po zdobyciu władzy, w walkach z reakcją i kontrewolucyjną antyludową, w walkach z bandami i zdrajcami agenturami mikolajczyków i dobożyskich, wurokowców, endeków, wienowców itp. itp. — rosi autorytet i hart, rosła sława bojowa i uznanie dla partii wśród mas pracujących.

Dziś, gdy władza jest już na zawsze w rękach ludu, gdy wśród klasowy został zderzony i kryje się w nośności, z których usiłuje podgrzać skrywą swą wielką budowę, podstępnie dywersyjną, łajdakiem szkodnictwem, starając się uszczuplić wielkopomny wysiłek naszego narodu — zmienili się do gruntu zadania i metody naszej pracy partyjnej. Klasa robotnicza i wraz z nią nasza partia stały się produkującą siłą narodu, budującą nowe życie, zmieniającą się w naród, w wielki, wolny, twórczy, zjednoczony i niepokonany. Dziś najwyższym zadaniem naszej partii jest spójnie nierozważnie wzięła wielomilionową masę pracującą naszego narodu z wielką wywołaną ideą i misją historyczną na proletariatu, której przewodnikami, wyrazicielami, chorągiewkami byłby najświetniejsi ludzkości, uznani przez całą postępującą ludzkość — bojownicy jej promiennego jutra — Lenin i Stalin. Dziś najwyższym zadaniem naszej partii jest zespalać się z narodem, z wielką siłą, w walce o urzeczywistnienie dzieła, nauk i idei stalinowskich w Polsce Ludowej. Urzeczywistnienie te idei możemy tylko przez wzmocnienie naszego wysiłku ogólnonarodowego w walce o uprządkowanie Polski, o spotęgowanie wzrostu jej siły twórczej, o dalszą przebudowę gospodarczą naszego kraju, o podniesienie tej gospodarki na najwyższy poziom nowoczesnej techniki, o socjalistyczną przebudowę wsi — właśnie w tym celu, aby jak największej mierze zapożyczać materialne i kulturalne potrzeby społeczeństwa, zabezpieczyć nieprzerwany wzrost dobrobytu i kultury narodu. Jest to najistotniejsza treść i sens naszego ogólnonarodowego hasła walki o pokój i Plan 6-letni. Podstawowym zadaniem partii w chwili obecnej jest wzmocnienie i rozszerzenie Frontu Narodowego — wielomilionowy, potężny, twórczy, nierozważny i niepokonany front patriotów, wiążących swój osobisty los, rozwój i przyszłość z rozwojem i przyszłością narodu, ofiarą i z wszystkich sił pragnących pracować nad pomnożeniem siły i bogactw naszej ojczyzny.

Partia nasza — jako wypracowana w walce awangarda narodu, partia, której swe siły wewnętrzne z jak największą więzi z masami pracującymi — z narodem. Pogłębiać i wzmocniać swe siły może ona tylko przez najostrożniejszą walkę codzienną i wytrwałą z tymi wszystkimi brakami i usterekami w pracy, które osłabiają jej więzi z narodem, a więc przez nieustanną walkę z biurokratyzmem, biernością, dygnitstwem, filistrstwem, bezdušnością, kumoterstwem, pofaństwem — ze spuścizną nawyków burżuazyjnych

(Dalszy ciąg na str. 4)

